GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ ŠIŽGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Postarina plaćena u gotovom.

NOVA TRIBUNA

Godina VII | Pretplata mjesečno D 6.— Inozem. 10 Pojedini broj Din. 1.50 Čekovni račun br. 34,159 | Petak 7 jula 1939 | Rukopisi se ne vraćaju. Oglasi se računaju po tarifi. Plativo i utuživo u Šibeniku. | Br. 591

I negativnog

rada bilo je u našem javnom životu. Povodom rada na rješenju hrvatskog pitanja čula su se u našoj javnosti razna mišljenja: najprije u Skupštini, onda u novinama, na zborovima, a konačno i u knjigama i brošurama.

Nego za sve ovo vrijeme izvjesna štampa pokazivala je raspoloženje da zadire u pitanje dublje i dalje nego je trebalo; hvatala se ove teme s namjerom da preko nje ispolji mržnju prema svima koji ne misle njihovom glavom. I danas kad se pitanje sporazuma privodi kraju, još uvijek ima u štampi žalosnih pojava otkrite mržnje i razdora, žučljivih napada, neumjerenih izraza. Takvi kažu da rade na sporazumu.

Ko je god digao glas a nije radio kao oni, doživio je uvijek isto. Najmanje se je kušalo da se protivni razlozi pobiju razlozima i nikad se nije htjelo vjerovati u dobru namjeru protivnika; njegova se riječ obesnažila tvrdnjom da je to samo njegovo lično mišljenje, da za tim mišljenjem ne stoji niko, da je pisac članka ili brošure služio ovom ili onom režimu itd.

Jugoslovenska ideja se je identifikovala sa uzročnikom svake pogreške naše prošlosti; ona se je uzimala kao uzrok svakog nedostatka u sadašnjosti. Tim se je, svjesno ili nesvjesno, ubijala vjera u vrijednost postojanja naše narodne i državne zajednice i upućivalo se rješenje našeg pitanja na jednu riskantnu liniju.

Svakome ko se je usudio da objavi svoje mišljenje postavilo se je pitanje: koliko vas je? Ostavljamo po strani upravo komičnu činjenicu da su najgrlatiji i najponosniji na brojnu snagu baš ostaci zastarjelih i nenarodskih struja, koji se podržavaju prislonjeni uz veliku masu hrvatskog seljačkog pokreta, iz kojega će sigurno otpasti ili biti uklonjeni.

Ovakvi elementi, prikazujući se kao predstavnici velikog broja, stvarali su jednu izopačenu nauku: da je brojna snaga sve i da je pravo brojnije mase neograničeno, kao i da joj je ostavljeno pravo terora nad manjinom. U momentima jače uzbuđenosti narodnih masa ova je nauka mogla dovesti do neželjenih posljedica. Osjetila se ipak u nečemu: riječ razuma ne sluša se uvijek, a često je zamjenjuje sad zaglušna vika sad opet frenetičan pljesak.

Tako dolazi do punog izraza samo osjećajna strana narodnog života, što u jednom narodu, jakog temperamenta i sposobnom za naglu odluku, nije uvijek korisno. Razboriti političari i ozbiljna štampa nastojala je za sve ovo vrijeme oko smirivanja duhova, oko jačanja uzajamnog poštovanja, oko dokumentovanog i uvjerljivog podizanja svijesti o životnoj nuždi i krvnom zahtjevu naše narodne zajednice. Čula se je i čestita, iskrena i pozitivna riječ.

Ali bilo je i ljudi koji nisu stišavali nego raspaljivali, koji su kvarili našu slogu. Ometali su rad na sporazumu sijući mržnju prema rođenoj braći i podržavajući uporno ideju o snazi broja i o pravu većine na samovolju.

Misao o sporazumu rodila se iz težnje da se naše prilike potpuno srede, da bi se nastavio zajednički život, ljepši i sretniji nego je dosad bio.

Ali su mnogi samozvani radnici na ovom poslu težili nečem drugom, negativnom.

Sporazum ZAKLJUČEN?

Prema vijestima koje je prošle sedmice donio Slovenec, pregovori o sporazumu između g. Dr Mačeka i pretsjednika vlade g. Dragiše Cvetkovića morali bi se nalaziti u zaključnoj fazi, ako nisu već dokončani i sporazum čak i zaključen. Inače i mnoge druge činjenice upućuju na to. Energično pročišćivanje redova u Jugoslavenskoj radikalnoj zajednici daje naslućivati da se djelo sporazuma, do kojega mora doći, privodi kraju, jer se uklanja sve ono što bi moglo da njegovo konačno zaključenje omete.

Odlučnost sa kojom su, koliko g. Dr Maček, toliko pretsjednik vlade g. Dragiša Cvetković tu nedavno izjavili da do sporazuma mora doći, upućuju također na to da se pregovori o sporazumu nalaze u zaključnoj fazi, ili još bolje da su dokončani i sporazum zaključen.

Kakav će biti sporazum, mislimo da je prerano je nagađanje. Kao što je i razumljivo, to će znati jedino pregovarači i njihovi najbliži saradnici.

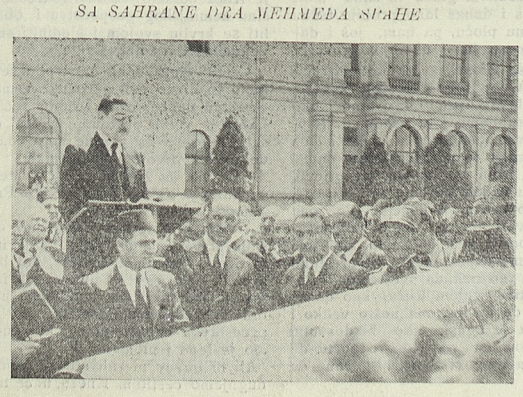
Mi ćemo, kao dobri patriote, s veseljem pozdraviti sporazum, jer će to veliko djelo donijeti unutrašnje smirenje zemlje i ojačati i konsolidovati cjelinu.

Mi smo uvijek zagovarali sporazum, ali naravno ne svaki sporazum, nego jedino takav sporazum, po kome će biti ravnopravni i zadovoljni i Hrvati i Srbi i Slovenci, a koji neće dovesti u neizvjesnost državu kao cjelinu. Uvjereni smo da sporazum ne može biti drukčiji nego onakav kako smo ga mi zagovarali. On ne može i ne smije donijeti slabljenje države, jer to ne bi više bio sporazum nego samoubojstvo.

Nas se sa raznih strana htjelo prikazati kao protivnike sporazuma zato jer smo o pregovorima koji su se u početku vodili, trijezno i objektivno kazali svoje mišljenje i ukazali ne samo na pogibelji koje u sebi krije, nego i na nemogućnost njegovog provođenja. Mi smo i pored svih napadaja stranačkih novina, kao nezavisan i izvanstranački list, imali sreću da čitalačkoj publici prikažemo stvari kakove jesu i da gledamo otvoreno istini u oči. I zaključeni sporazum daće nam pravo, te još jednom dokazati naše objektivno prosuđivanje stvari, i da nas pri pretresanju bilo kojeg pitanja ne vodi osjećanje nego razum.

SA SAHRANE DRA MEHMEDA SPAHE

PRETSJEDNIK VLADE G. DRAGIŠA CVETKOVIĆ DRŽI POSMRTNO SLOVO

Sokoli u Bribiru

posvetili su 2 juna svoju zastavu, kojoj je kumovao **ministar n. r. g. dr Marko Kožul.** *Tom prilikom izrekao je ovaj govor:*

DRAGA BRAĆO SOKOLI!

Ja, kao zadnji starosta zadarske Paližnine župe, osobito sam sretan, da ovoga dana mogu kumovati ovoj zastari u Bribiru, u ovo doba i u ovakovim prilikama.

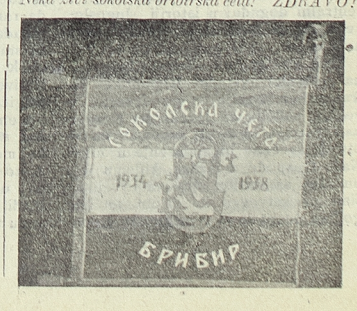
Ova zastava sokolske čete u Bribiru, neka bude znak oko kojega ćete se skupljati, signal koji će vas okupljati, trublja koja će vas pozivati i skupocjeno simbolično BLAGO koje ćete braniti KAO ČAST I ŽIVOT.

Zastava pretstavlja simbolički naciju, pa kako volite sebe i svoj narod, tako ćete voljeti i zastavu. I kuća je stjegonoša ponese, svi ćete za njim, bilo u smrt, bilo u život, držeći se one sokolske: U MISICI SNAGA, U SRCU ODVAŽNOST, U MISLI DOMOVINA; boričete se snažno, puni odvažnosti i mudro, držeći na umu i pameti domovinu, našu dičnu Jugoslaviju.

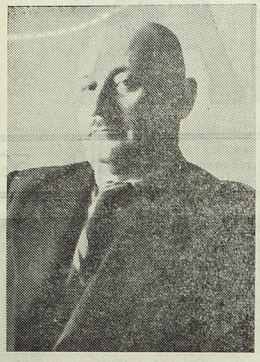
Sa ovoga historijskoga brežuljka, gdje je historija našega roda u prošlosti pokazala puteve kojima treba da idemo, gdje se nalaze zakopane kosti hrvatskoga velikaša Šubića i kosti njegove plemenite supruge Jelene Nemanjića od kraljevskoga srpskoga roda, sa ovoga brežuljka danas, mi KOTARANI I BUKOVČANI, kojih pradjedovi i djedovi, braća i predaci, Smiljanići, Jankovići, Močivuni, Kožulići, Mataci, Miočići, Bašići i Mandušići i plejada dr. gih znanih i neznanih braniše i odbraniše ove krajeve, vikнimo i uzviknimo, nek NAS ČUJU ONI kojima tjesnogrudnost zaslijepi mozak, a strančarstvo oduze zdravo mišljenje, zasjeni dušu, srce i um; uzviknimo im, rekoh: dosta takove rabote, dosta bratske svađe, dosta obmane, dosta huškanja brata protiv brata! Mi smo Hrvati i Srbi, mi smo braća, MI SMO SLAVENI, MI HOĆEMO BRATA ZA BRATA, a tuđina ne želimo za gospodara!

Slaveni braćo, na okup, na odbranu naših prava, na odbranu našega »životnoga prostora«. TUĐE NEĆEMO I NE ŽELIMO, ali svoga NE DAMO!

Braničemo svoju zemlju, koju su nam preci ostaviti, dižući visoke barjake bratske sloge i ljubavi, leteći visoko sokolski, iznad sitnih sijača kukolja i divlje trave, koji se poslagaše uz naše njive kao crni zlokobnici, da siju razdor i svađu. Ovaj dan neka bude dan sreće, dan novoga života ovoga našega kraja, ovoga našega divnoga naroda, koji u prošlosti dade sve za odbranu svoje zemlje, pak će i u buduće da se bori za svoj narod i za svoga mladoga Kralja, sina naše krvi i našega roda. - Nek živi jugosl. Kralj Petar II.! Neka živi sokolska bribirska četa! ZDRAVO!

Ministar dr. Kulenović vođ jugosl. muslimana

Ministar g. dr. Kulenović

Poslije sahrane dra Mehmeda Spahe sastala se konferencija senatora i narodnih poslanika muslimana iz Bosne i Hercegovine. Sa ove konferencije, kojoj je prisustvovao i pretsjednik kr. vlade g. Drag. Cvetković, izdat je slijedeći kominike za javnost:

»Na sjednici senatora i narodnih poslanika Muslimana iz Bosne, Hercegovine i Sandžaka, održanoj na dan 30 juna 1939 g., u šest i po časova po podne, u sali za sjednice Gradskog vijeća, donesen je jednodušni zaključak: da se za političkog nasljednika rahmetli dr. Mehmeda Spaha bira g. dr. Džafer Kulenović, ministar bez portfelja.

U Sarajevu, 30 juna 1939 god.«

Poslije ovog, Pretsjednik Vlade g. Cvetković i nasljednik rahmetli dr. Spaha g. dr. Kulenović održali su sa prisutnima kraću konferenciju. Na ovoj konferenciji govorio je Pretsjednik Vlade g. Cvetković, evocirajući najprije veliku političku i državničku vrijednost rahmetli dr. Spaha, naglasivši da je pri izboru njegovog nasljednika vladala puna saglasnost i jednodušnost svih članova konferencije. Zatim je Predsjednik Vlade g. Cvetković čestitao g. dru Kulenoviću, podvlačeći svoje uvjerenje da će on biti snažna podrška za sve senatore i narodne poslanike bosanskih i hercegovačkih muslimana, kao i uvjerenje da će naslednik rahmetli dra Spaha odlučno i nepokolebljivo nastaviti sa radom i poći onim putem kojim je išao veliki pokojnik.

Poslije govora Predsjednika gosp. Cvetkovića govorio je g. dr Kulenović, zahvalivši se na velikom povjerenju, koje mu je ukazano i uvjerivši prisutne da će on u svom radu sljedovati načela i puteve velikog i neumrlog vođe bosanskih i hercegovačkih muslimana rahmetli dra Mehmeda Spaha.

UČITELJSKA SKUPŠTINA U SPLITU

SEKCIJA ZA PRIMORSKU BANOVINU

Uvlačenje politike u staleške i prosvjetne stvari - Neozbiljnost pristaša HSS - Iskrivljivanje činjenica „Hrv. dnevnika" o skupštini

Kao svake godine tako je i ove početkom jula održana u Splitu skupština sekcije UJU za Primorsku banovinu na kojoj su prisustvovali delegati raznih srezova. Nažalost i u tu organizaciju hoće da se uvuče politika bez obzira na nužna i neophodna pitanja učit staleža i narodne prosvjete. Iza pročitanih izvještaja uč. Cvitan iz Šibenskog sreza hoće da kritikuje rad sekcije i umjesto kritike on skoro cio sat drži politički govor u duhu HSS. Apostrofira da sekcija nije bila „s narodom" i radi toga da valja da upravu uzmu u ruke mlađi učitelji, koji su »s narodom za narod« i koji rade »na terenu«. Govori: »Učitelj Hrvat treba da radi za hrvatski narod, uč. Srbin za srpski narod, a uč. Slovenac za slovenski narod. Treba ići s narodom i raditi kako on hoće i učitelj treba da bude prvi vođa narodni u narodnim težnjama i željama i djelovanjima«. Itd. u tom smislu, s takovim i sličnim parolama bez smisla i bez stvarne kritike. Pretsjednik sekcije M. Stojanac odgovara uč. Cvitanu i iznosi realne i uvjerljive dokaze o radu sekcije napominjući, da su učitelji staleška organizacija i da takova mora i da ostane, ako hoće da bude na svojoj kulturnoj visini.

Učit. J. Boko iz sinjskog sreza osvrće se na govor uč. Cvitana, prigovara mu, što uvodi strančarstvo u organizaciju i pita ga: »Da li bi uč. C. bio sporazuman da upravu sekcije uzmu u ruke »mlađi« učitelji Jugosloveni, a ne same pristaše HSS? — Kako će uč. Hrvat raditi, ako dobije mjesto među »narodom« srpskim i Srbin među hrvatskim, slovenskim itd? A među kojim će narodom raditi učitelji Jugosloveni? — Gdje rade drugi učitelji ako ne među narodom i na terenu? Ako treba — kako kaže uč. C. — ići s narodom i u njegovu mišljenju i djelovanju, onda učitelj treba »s narodom« i da šume uništava i da ubija i da se opija i da viče »dolje ova«, dolje onaj«, jer on je »vođa narodnih želja«. Zatim uč. Boko nastavlja govoreći da učitelji moraju da budu iznad mase, da budu vođe u plemenitim kulturnim i nacionalnim stremljenjima, da budu nosioci onih ideala, za koje je jugoslav. narod krv svoju prolijevao kroz stotine godina, da budu učitelji predvodnici i vođe naroda, a ne ovce među ovcama.

Zatim je još govorio uč. iz hvarskog sreza Salamunić i uč. iz mostar. sreza Šubonja sve u duhu HSS. Jedan je govorio da učitelji treba da operu ljagu što dosad nisu bili svijesni i nisu bili organizovani, pa da radi toga hoće da uzmu sekciju u svoje ruke. Drugi je ponavljao, kako se »fama« širi da sekcija nije radila ništa i radi toga treba da je uzmu oni u ruke tj. HSS.

Eto sve je bilo u tom duhu i namjera je bila razbiti redove jugosl. učitelja, da sekcija postane njihova polit. stvar i sretstvo. Bile su dvije liste. Većinu (skoro polovičnu) dobila je jugosl. lista, a glasovalo se po pravilniku, a ne kako »Hrvatski dnevnik« donosi da je jugosl. listi samu sebe izglasala i nije izglasana nepovjerenje, jer grupa uč. Cvitano nije htjela da primi izvještaj tajnika i blagajnika i kad su pitani da donesu dokaze u pogledu blagajničkog rada, onda su se lukavo povukli osjećajući da bi upali u škripac. »Ne govorimo da se je nešto rđavo radilo, ali mi ne ćemo ovu upravu« — rekoše. Nadalje ista grupa HSS sa relativnim brojem svojih članova birana je u upravu, uprava se konstituisala bez i jedne riječi prigovora oko 2 i po s. popodne, a tek oko 5 i po s. i poslije (iako je rad bio zakazan u 5 s.) grupa je korporativno došla u dvoranu, te iza predavanja uč. J. Boka »O zaštiti djece« uč. Cvitan digao se i pročitao ostavku, koju je donio »Hrv. dnev.« t.j. kad su dobili naređenje od vodstva. »Hrv. dnev.«, premda je njegov dopisnik bio na skupštini (ali ne ni do biranja uprave) donio je netačne vijesti o istoj. Na koncu čudimo se nekim učiteljima i kao intelektualcima i kao odgojiteljima i kao karakterima, koji bi trebali da već iz škole izađu izgrađeni u svojim kulturnim, nacionalnim i socijalnim idealima, da se onako olako prekreću. Vidjeli smo neke, koji su do otrag samih nekoliko mjeseci bili starješine Sokola, najžešći pobornici jugoslovenske ideje, a danas istupiše na skupštini sa žestokom mržnjom proti - vlastitim idealima. I doznasmo ono, što nažalost danas karakteriše mnogo, mnogo naših intelektualaca, a to je: jedan nije dobio mjesto upravitelja na toj i toj školi, jedan nije bio unapređen, jedan nije dobio traženo mjesto itd. itd.

I u tome se kreće u ogromnom postotku, a na nesreću našu — naš nacionalizam.

Jedan posmatrač.

ZLATARIJA
G. B. VALLE - SPLIT
VLASTITA RADIONA — UTEMELJENA 1822

TUŽBE *u zemljoradničkom poslu radi zamjene dužničkih isprava - obligacija dobivaju se kod »Tipografije« H. Vitaliani, Šibenik*

O VIDOVDANU

(Predavanje, koje je održao na Vidovdan starešina šibenskog Sokola, dr. Grga Bogić)

Govoreći o Domovini rekao je Preradović u svojoj pesmi „Ded i unuk" ovako:

»Ali kada slaviš Domovinu,
Dobru majku svakom dobrom sinu,
Ti ustani, tvoju kapu skini,
Digni oči nebeskoj vedrini!«

Preradović je, dakle, govorio o Domovini u stavu molitve. A tako isto i mi kad govorimo o Vidovdanu. Jer mi tada vršimo jedan svečan i uzvišen obred. Tada stupamo, pognute glave i uzdignuta srca, u onaj velebni hram, u kojemu pred oltarom zavetne misli gori večno sveti oganj našega naroda, da u tome hramu, sa najdubljom zahvalnošću i sa neizmernom ljubavi, opasani tugom, ali obasjani ponosom, skrušeno, ali ipak gordo, proslavimo naš najveći i najznačajniji dan, Vidovdan, dan žrtve i mučeništva, dan smrti i uskrsnuća, dan čiste slave i dan osvete.

Kao prototip svih naših Vidovdana, prošlih i budućih, kao najsvetliji i centralni događaj u istoriji Jugoslovena, smatramo mi naš slavni poraz na Kosovu, 1387 god.

Pred 550 godina odoše jednog dana poslanici mletačke Republike ka francuskom Kralju da ga izveste o velikoj pobedi, izvojevanoj na Kosovu nad Turcima. I Kralj zapovedi da se otsluži svečano blagodarenje u crkvi Naše Gospođe u Parizu, kojemu je i on sâm, sa svojim ujacima i velikašima prisustvovao. A 20 okt. te iste godine čestitala je florentinska Republika bosanskome Kralju Tvrtku »preslavnu pobedu«.

Ali se docnije ispostavilo, da je radost bila preuranjena, jer je bitka na Kosovu bila za hrišćansku vojsku izgubljena. Štaviše sâm je čestiti Knez »na Kosovu smrću iskupio život.«

»Neka mre ko hoće da živi, neka živi ko hoće da mre!«

Kako to da nas toliko neodoljivom snagom privlači k sebi tužna uspomena na Kosovo, uspomena, vezana uz početak 5-vekovnog robovanja srpskog dela našeg naroda? Otkuda tom zagrobnom glasu ta silna moć, te on još i danas lako probija tešku nadgrobnu ploču, pa nam, još i danas, tako snažno i ubedljivo govori? I zašto se mi svi, sa toliko neizrecive ljubavi, sa toliko vedrog zanosa, tome glasu uvek odazivamo i oko njega okupljamo i tu uspomenu gajimo i čuvamo, kao zenicu u oku? Koji je to razlog, te mi nikako ne damo, da rana, koju smo na Kosovo primili, nikada u našem sećanju ne zaraste, te stalno tražimo i hoćemo da ona uvek krvari, da nas ona uvek nemilostivo boli i peče? Zašto nad tom tragičnom uspomenom neprestano bdijemo, kao nekada sveštenice Veste nad svetim ognjem Rima, kao da se bojimo, da će u nama nešto veliko i sveto da se ugasi, ako bi dozvolili da uspomena na Kosovo počne da bledi, da njegovi božuri počnu da venu?

Za to što je Lazar na Kosovu sa svojim vitezovima »smrću iskupio život«; za to, što gajimo kult herojstva.

Po lepoti, dostojanstvu i veličini žrtve, po uzvišenoj njenoj etici, po njenoj stvaralačkoj snazi kao i po njenim odjecima i posljedicama u vremenu i u prostoru, predstavlja kosovska tragedija za naš narod zaista neocenjivo duhovno blago, blago, na kojem mogu da nam zavidjaju svi, pa i najveći i najslavniji narodi sveta. Jer kosovska epopeja samo u fizičkom pogledu predstavlja poraz, dok je ona u stvari čista i veličanstvena duhovna pobeda.

Monahinja Jeftimija, udovica Despota Uglješe, izvezla je na svilenom pokrovu za Kneževu kovčeg »Pohvalu«, u kojoj, pored ostalog, kaže, da je Knez odlučio »ostaviti trošnu visinu zemaljskog gospodstva i obagrliti se krvlju svojom i sjediniti se sa vojnicima Cara nebeskoga.«

Čestiti Knez, dakle »privolio se« — kako to divno veli narodna pesma — »carstvu nebeskome«. Drugim rečima: Lazar je voleo pošteno, muški, carski i herojski da pogine nego da udobno živi životom podložnika.

»Va vik on živi ki zgine pošteno« — kako je rekao Franjo Krsto Frankopan.

I tako je Kneževu uspomenu obasjala slava pobede, slava, koja neće nikada da potamni, nikada, dok bude sveta i veka, jer je ona sjajno izvojevana nad najjačim i najteže savladljivim slabočama ljudskim, jer ona predstavlja najviši polet ka onome što je lepo i plemenito!

Ali ni ljubav ni zahvalnost, koju mi dugujemo čestitom Knezu, neće takođe nikada oslabiti. Jer je viteštvo njegove smrti oblagorodilo sve nas. Ta nije Lazaru bilo nepoznato, da su naši izgledali prema Turcima »kao mala reka prema moru«, kako to ističe povesno slovo, pisano još za života njegovog sina, Stevana Visokog. A i pored toga i znajući što ga čeka, upustio se taj blagi i čestiti čovek u neravnu borbu, kako bi sačuvao svetli obraz sebi i rodu svojemu.

Može li biti, u opšte, većeg junaštva no biti se, svestan da ćeš moraći položiti život? Ima li borbe, koja bi mogla da bude lepša i uzvišenija od uzaludne, jer neravne?

Lazar je, zajedno sa svojim vitezovima, žrtvovao, dakle, svesno, najskupocenije blago, što ga smrtni čovek može dati, t.j. život, da bi neokrnjeno i neokaljano sačuvao još skupocenije dobro: božansku čistotu duše. I zbog te svetle pouke, zbog tog nesravnjivo visokog primera viteštva ide mu ne samo čast i slava, već i sinovska ljubav i neograničena zahvalnost celog našeg naroda, va vjeki vjekov.

Od Lazareve pogibije pa do danas napajali smo se mi svi na čistom izvoru kosovskog viteštva. Od kolena na koleno svi smo, na tom neiscrpnom vrelu, primali, kao nekada Lazarevi oklopnici, svetu pričest, kad su god Otadžbini uztrebali bilo našeg srca, rad našeg mozga, snaga naših mišića. Na tome smo vrelu nalazili uvek veru u život i u konačnu pobedu večnog naroda našeg. Tu smo uvek nalazili snagu da izdržimo u iskušenjima i naporima, postojanost u odlukama, izdržljivost i hrabrost u borbi, prezir opasnosti pa i samog živo-

SPLIT

Sanacije hrvatskih saveza

Ministarstvo poljoprivrede donijelo je Uredbu po kojoj je omogućeno našim savezima da urede svoje stanje. Izmimku čine oni savezi, kojima je putem amandmana u fin. zakonu određeno da urede svoje slabe fin. prilike.

Ali su i ovom prilikom neke novine »našle za shodno« da protestiraju protiv toga.

U današnje doba traženja reparacija nanesenih nepravda bilo bi veoma pametno, a i pošteno, da bi dalmatinski hrvatski seljak tražio da se malko povede računa, ko je upropastio mnoge milione hrvatskog seljačkog novca, ko je upropastio Zadružni savez u Splitu, Zadružnu banku u Splitu, Tvornicu koža u Omišu, Osiguravajuću zadrugu »Providnost« u Omišu-Zagrebu, Industrijsku zajednicu u Omišu, Tvornicu tjestenine u Splitu, Uljarnu i sapunarnu u Trogiru itd.

Kada bi ze ovo uredilo, a kako je to svojevremeno ustanovila anketna komisija, uredilo bi se jedno veoma važno, zbilja hrvatsko, pitanje u ovim krajevima.

Još jedna zadruga u Splitu

U Splitu se je sastao jedan odbor, inače prijatelja naših ribara s tim, da bi se u Splitu čim prije osnovala jedna Zadružna Ribarska ledarna poput one u Senju. O velikoj koristi ovakove jedne zadruge naknadno ćemo pisati, dok se čvrsto nadamo, da će i naše vlasti, navlastito Banovina i Ministarstvo Poljoprivrede ovu nbmisao svojski potpomoći.

Drogerija
JOSIP IPAVEC
Foto potrepštine, droge, kemikalije kozmetika. — — — — ŠIBENIK

Slet Sokola na Jadranu!

Polazak za Sušak, sa velikim, udobnim parobrodom »Bled« (560 osoba, 31 krevet), 15 t.m., u subotu, u 18 sati. Dolazak u Sušak 16 t.m., u nedjelju, u 6.45 sati. Polazak sa Sušaka istog dana u 23 sata, a dolazak u Šibenik 17., u ponedjeljak u 11 sati.

Cijene (polazak i povratak): za članove porodice 90 Din, za članove u grad. odelu 70 Din, za članove u odori 60 Din, za vježbače 50 Din, za naraštajce i djecu 45 Din.

Krevet 30 Din (za jednu noć).

Uspjeli koncert „Šumadije"

Kako smo već javili, u subotu održalo je splitsko pjevačko društvo »Šumadija« svoj prvi koncerat u Šibeniku. Velika bašta Oficirskog doma bila je prepuna birane publike, koja je svaku tačku programa iskreno nagradila. Osobito je bila pozdravljena solistkinja gca Čaleta koja je već od prije bila poznata Šibeniku. Najveće zasluge za ovaj uspjeh idu koliko požrtvovnom pretsjedniku g. Bibiću, toliko i dirigentu g. Voltoliniu koji je za kratko vrijeme, od ovih relativno vrlo mladih pjevača, stvorio jedan veliki, reprezentivni zbor.

Potreba III razr. Trgovačke Akademije

Kako saznajemo vodi se u građanstvu akcija za otvorenje III raz. Trgovačke Akademije budući da đaci koji su svršili Trgovačku Školu, ove kao i ranijih godina, otvaranjem samo I r. Trg. Akademije nemaju mogućnosti da se plasiraju onako kako bi mogli da se plasiraju kad bi završili akademiju. Stoga nastoje da se makar i sa vlastitim materijalnim žrtvama ostvari otvaranje III r. u čemu bi ih nadležni morali podupriječi, što ne sumnjamo budući se radi od 50-60 mladih ljudi koji, ako ne završe akademiju, izbačeni su iz konkurencije, jer se danas sve to manje traže apsolventi trgov. škola, a daje prednost trgovač. akademičarima.

Dimitrije Ljotić u Sjev. Dalmaciji

Primamo iz redova »Zbora«

Dana 28, 29 i 30 juna zadržavao se je u sjev. Dalmaciji vođa J.N.P. Zbora g. Dimitrije Ljotić. Održao je vrlo uspjele zborove na Kosovu, Đevrskama, Kistanjama, Žegaru, Obrovcu, Smilčiću, Morpolači i Benkovcu.

Na Petrov dan posjetio je Murter te održao govor u prisustvu preko 500 slušatelja, koji su njegove izvode s odobravanjem pratili. Na povratku iz Murtera zadržao se je kod svojih pristalica u Tijesnu. Kako ovaj sastanak nije bio prijavljen, to na intervenciju policijskog odaslanika nije mogao održati govor, iako su sami prisutni Mačekovci molili da im nešto kaže o općoj političkoj situaciji u Jugoslaviji. Nikakva nereda nije bilo, već tek onda kada je g. Ljotić otputovao, nekih 5-6 lica, o kvaliteti kojih uopće nećemo da govorimo, okuražili su se pod djelovanjem alkohola te je sa njihove strane palo nekoliko nezgodnih poklika. Cijelo mjesto je osudilo ovaj postupak neodgovornih elemenata Inače osim samo ovog slučaja, koji je u našoj dnevnoj štampi posve krivo prikazan, zborovi g. Dimitrija Ljotića prošli su bez incidenta u svim navedenim mjestima, dok je upravo u Murteru njegov dolazak bio najsrdačnije pozdravljen.

NAJBOGATIJI GURMANSKI RESTAURANT
Hotel sa modernо uređenim sobama
Zlatni Fazan - Split
IZBOR PRIMORSKIH SPECIJALITETA
Glavno sastajalište splitske i šibenske publike

ŠIBENIK

G. Dragiša Cvetković

pretsjednik Kr. vlade i ministar unutrašnjih poslova, kako doznajemo, uskoro će stići u Dalmaciju, te će među ostalim posjetiti Šibenik i Split.

Osvećenje sokolske zastave u Bribiru

2 t.m. osvećena je zastava sokolske čete u Bribiru (mat. društvo Kistanje) na vrlo svečan način, na istorijskoj gradini knezova Šubića. Zastavi je kumovao Min. n. r. g. Marko Kožul. Osvećenju je prisustvovao Komadant Šibenika, brig. gen. g. M. Damjanović, te izaslanici brojnih nacionalnih društava. U proslavi učestvovalo je 7 zastava i mnogo naroda. Izveden je javni čas. Svirala je glazba sokolkolskog društva Šibenik.

Vrijednoj bribirškoj četi srdačno čestitamo!

Radnička komora u Splitu

raspisala je natječaj za mjesto povjerenika Povjereništva u Šibeniku. Natjecatelji pored ostalih uslova treba da imaju srednjoškolsku spremu i da su naršili 25 a nisu prekoračili 45 godina života. Rok natjecanja traje do 15 jula t.g.

Sokolska akademija

Sokolsko društvo priređuje u nedjelju akademiju, na ljetnom vježbalištu, na kojoj će nastupiti sve kategorije, te će to biti i generalna proba prije sleta na Sušaku. Poslije programa nastavlja se ples.

Podružnica „Jugorasa" u Šibeniku određuje svoj stav

Zamoljeni smo da donesemo:

U ponedeljak održana je izvanredna sjednica plenuma ove podružnice na kojoj je podnesen iscrpan referat o radu podružnice kao i o momentalnoj političkoj situaciji. Poslije svega raxmotrenogá izdato je slijedeće obavještenje:

Jugoslovenski radnički savez nije politička organizacija, već SINDIKAT koji je tek donekle zavisan o politici

ta. Na tom su se bogodanom vrelu napajali svi naši vitezovi pera i mača, svi naši četnici, hajduci, ustanici i vojnici. Nakvašene tim čudotvornim svetim vrelom progiedale su oči slepog guslara i pročitale, u njegovoj duši, vidovite, neumrle pesme. Sa tog je vrela zračila svetlost, koja je dopirala čak i do dna najdubljih tamnica, »gde jakrepe memla davi", da bi donosila zatočenim herojima nadu i utehu i prkos viteški. I jedno je koleno za drugim, kroz vekove i vekove, predavalo odabranicima naroda našega mistički amanet Kosova, kao nekada grčki lampadofori jedan drugome plamteću baklju u eleuzinskim misterijama. I svi smo mi, požudno, od malih nogu, slušali kosovsko evangjelje, suznih očiju, pognute glave i uzdignuta srca. I to nas je evangjelje naučilo da verujemo u božansko proročanstvo pesme:

»Ako i jesu odleteli ždrali,
Ostali su ptići ždralovići,
Hraniće mo ptiće ždralovićе,
NAŠE PLEME IZGINUTI NEĆE!

Eto, braćo, što za nas znači kosovski Vidovdan, opevan najlepšim pesmama koje je ikada jedan narod spevao i obasjan, već davno, klasičnim oreolom najznačajnije i najuzbudljivije legende čitavog sveta.

Ali, braćo, Kosovo ima za nas, Jugoslovene, još jedno značenje, nadasve moćno i važno.

Kao da u krvavoj magli kosovske bitke gledamo otrgnutu ruku Boška Barjaktara, koja nas strahovito opominje, stežući, i u smrti, grčevito, polomljen steg slavnog krstaša i kao da čujemo, kroz divlji topot konjskih kopita i kroz oštru zveku svetlog oružja, silan nečiji glas, koji, jači od topota i zveke, jači od uzvika i vriske, proklinje izdajnika, vapijući za osvetom, do Boga!

»Zbog nevere, zavisti, nesloge nevaljalih ljudi« — piše istoričar Mihailo Konstantinović — »bi izgubljena bitka, jer su neka gospoda, protivnici Kneza Lazara, gledali kroz prste.«

Zbog nevere, dakle, zavisti i nesloge bi izgubljena bitka i propade Carstvo i pade narod u tursko ropstvo!

Eto, braćo, i drugo značenje Kosova, eto strahovite pouke, koju moramo, plamenim i nikada neizbrisivim slovima, da zapišemo u naše pamćenje.

*

Mi crpimo, međutim, skupocene pouke ne samo iz jednog, t.j. iz kosovskog, Vidovdana. Mi smo Vidovdanima, teškim i sjajnim, a za plodne pouke podesnim, bogati.

Pored tipičnog, klasičnog Vidovdana, »dana žrtve« kat ekzohen, oko kojeg smo se okupili kao oko centralne etičke tačke našeg narodnog bića, mi imamo, kod svih naših plemena i u svako doba jugoslovenske istorije divne i veličanstvene primere svesnog žrtvovanja sopstvenog života za čast, za ljubav jedne ideje, za zavetnu jednu misao. Da spomenemo samo Gvozd Petra Svačića iz najstarije, te Kvaternika, Principa i Gortana iz najnovije naše istorije. A gde su one puste plejade, znanih i neznanih, naših hajduka, četnika, ustanika, vojnika, koji padoše, sa oružjem u ruci, sa verom u duši i sa licem prema neprijatelju? I gde su oni, koji na strašnome mestu, kao ono starac Vujadin, izdržaše, koji, muški, izgibo-

še na mučilištu, ili istrunuše u tamnici? A gde su oni, kojima ne bi suđeno da svoj život slavno polože, ali ipak sav svoj život dadoše u skromnom, tihom, tvrdom i često ubitačnom radu, bez uagrade za vreme života i bez slave posle smrti? Jer mi i ove poslednje, sa pravom, ubrajamo u red vitezova Vidovdana.

I svi ovi vitezovi, i oni pre i oni posle Kosova i svi oni vitezovi, koji će dati sadržaj našim budućim Vidovdanima, svi sačinjavaju jednu jedinu, čvrsto zbratimljenu jugoslovensku falangu, jer je jugoslovenstvo ne samo prostorno već i vremenski jedna integralna, nedeljiva celina. I tako je sigetski junak isto tako srpska kao i hrvatska slava, pa je i Kosovo svima nama zajednička duhovna pobeda — bez obzira da li su u toj bitci učeštvovali ili ne vojnici bana Paližne.

*

Naš narod stoji na raskrsnici svetova, na tačci, na kojoj se susretaju i sukobljavaju premnogi i najraznovrsniji interesi. Zemlja nam je lepa i bogata, a susedi pohlepni i gramzivi. Svi, neprestano, vrebaju na plen, t.j. na nas.

Uzroci kosovske katastrofe, t.j. »nevera, zavist i nesloga nevaljalih ljudi«, održali su se, kroz vekove, u našoj sredini, neumanjenom snagom, i posle te katastrofe, pa su ti razorni faktori još i danas živi, te nam još i danas prete strahovitim novim porazima.

Imamo, braćo, takav geopolitički položaj, da je on ujedno i divan i strašan; geopolitički položaj, koji nas naprosto osuđuje ili na ropstvo ili na veličinu, sjaj i moć. Ili ćemo živeti punim slobodnim životom kao jaki zaštitnici Balkana od tuđe najezde ili ćemo kukavno životariti u seni premoćnih suseda, kao njihovi vazali.

Da bi smo pak mogli živeti životom dostojnim slobodnih ljudi, moramo biti jaki i snažni, svesni velike i časne uloge, koju moramo još da odigramo u istoriji čovečanstva, pripravni na najveće napore i na najskuplje žrtve i voljni da idemo uvek ravno ka postavljenom si cilju, tvrdom i neumoljivom odlučnošću.

Teško pojedincu, koji živi iz dana u dan, a još nije sebi, definitivno, izradio plan života, ali još teže narodu, koji se, kao slaba trstika, povija, pod svakim vetrom, ne mogavši da stvori, IZ SEBE SAMOG, rešenost i odlučnost, da ide SVOJIM, i to samo SVOJIM putem!

Mi Jugosloveni, poučeni poukama svih naših Vidovdana, svesni uzroka svih tragedija, koje nam je narod doživeo, moramo da na tim strahovitim i tako ubedljivim poukama izgradimo nove oblike našeg duševnog života — ako hoćemo, uopšte, da živimo!

Znamo vrlo dobro što nas je dovelo do Gvozda i do Kosova, jer znamo za klasične negativne odlike svih nas, t.j. za »neveru, zavist i nesložu", što ih spominje istoričar, za one negativne odlike, koje nas u stopu prate odkada se spustismo sa Karpata na Balkan. Znamo još i za druge, brojne, teške i opasne mane našega soja. Znamo za sve to, pa se zbog toga trudimo, da upravimo, putem Sokolstva, naša nastojanja u pravcu oslobađanja našeg nacional-

koju vodi Jugoslovenska rad. zajednica iz čijih je redova potekao.

Kako su unutar stranke nastale izvjesne borbe i prepiranja (naročito u Šibeniku) sindikat smatra da mora preduzeti mjere kojima bi tu borbu otklonio od sebe, odnosno kako ta borba nebi naškodila organizaciji kao takovoj a posebice i pojedinim njenim članovima.

Zato radnici i privatni namještenci organizirani u podružnici »Jugorasa« u Šibeniku smatraju svojom dužnošću da iz te borbe moraju povući konzekvence, tako da se povuku sa svih položaja koje zauzimaju u forumima stranke u Šibeniku.

Radeći u duhu načela i programa svoga sindikata članovi šibenske podružnice stoje na načelu općeg narodnog sporazuma, koji ima da donese bolje dane cijelom jugoslovenskom narodu.

Za uređenje grada

Ovih dana počeo se je nekako popravljati onaj dio sprameksirane ceste Ante Šupuka kod Trgovačke škole. Bilo bi poželjno da se na ovome ne prestane već da se urede i oni drugi djelovi ove glavne gradske ceste, na kojima se je »asfalt« već odavna počeo da u velike podiže, tako da je sadašnje stanje na nekim mjestima skoro gore nego što je bilo prije sprameksiranja.

U fond „Nove Tribune"

prigodom diplomiranja gđe Branke Berger rođ. Žuljević, priložio je ugledni trgovac g. Jakša Žuljević iz Splita din. 50.— Uprava harno zahvaljuje.

Omladina JRZ osuđuje borbu unutar stranke

Zamoljeni smo da donesemo:

Dana 8 jula održana je vanredna sjednica sres. odbora Omladine JRZ Šibenik

Na sjednici je podnesen referat o današnjoj situaciji, te je poslije svestrane diskusije donesena ova rezolucija:

Jugoslovenska nacionalistička omladina okupljena u redovima JRZ stoji na nepokolebivom stanovištu svojih otaca — za koje su se oni borili i ginuli — jedan kralj, jedan narod, jedna država od Jadranskog do Crnog mora.

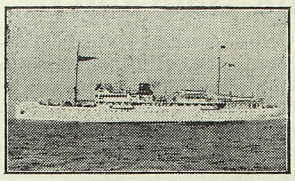
Kao omladina, koju nikada nisu vodili lični i materijalni interesi, ona smatra da joj INTERESI IDEJE nalažu da se dezinteresuje borbom koja se, u zadnje vrijeme, pojavila unutar stranke, a naročitom onom borbom koja se pojavila u votstvu stranke za šibenski srez.

Ovu posljednju ovim putem i javno osuđujemo, jer je osnovana na nečasnoj borbi naročito s jedne strane.

Danas, kao i jučer -- Mi i svi neonacionalisti -- stojimo na stanovištu da u granicama Jugoslavije živi jedan prilično nezadovoljan narod koji za to nezadovoljstvo ima i suviše razloga, a tom nezadovoljstvu krivi su političari staroga kova.

Naše je duboko uvjerenje da bi trebalo već jednom pristupiti uklanjanju tog nezadovoljstva i opće potištenosti najradikalnijim mjerama odnosno da se pristupi konačnoj likvidaciji „sporazuma" i stvori u državi takvo stanje kojim će razumna većina biti zadovoljna, takovo stanje koje će nositi obilježje moralnosti, pravde i poštenja.

Primorska Centrala proizvodačkih i potrošnih zadruga
Mjesna zadruga za poljopr. kredit
Transportno-konzumna zadruga
Proizvodačko-potrošna zadruga
SPLIT

„ADRIATICA"
S. A. DI NAVIGAZIONE - VENEZIA
m. l. F.sco MOROSINI. — Luksusna brza pruga Venezia-Trieste-Dalmacija. Savršena udobnost, finoća posluge, brzina prevoza.
m. l. tipa »BRIONI« i »Città di Bari.« Udobna turistička putovanja po Jadranu. — Specijalne jeftine cijene.
Agencije u svim glavnim lukama.
Zastupa vo|za Šibenik: Tvrtka Giovanni CALEB

Proslava Vidovdana u Sinju

Sokolsko društvo u Sinju proslavilo je Vidovdan sa ovim vrlo lijepim, biranim i zabavnim programom: »Kosovo« živa slika, sastavio brat J. Vičić. Izveli su, uz pratnju vojnog orkestra, muška i ženska djeca te naraštajci. — »Kosovski - Sokoli" recitacija ženske djece — »Kosovo - Vidovdan« sastavio je brat J. Boko a govorili četiri naraštajca. — »Neznani Junak" simbolična vježba koju je uvježbao društveni načel. M. Sierakijević sa članovima i naraštajcima uz pratnju vojnog orkestra. — »Kosovo" od Jenka, izveo je vojni orhestar pod dirigovanjem brata kapelnika S. Ilića. — Naraštajci i naraštajke diletantske sekcije izveli su, pod režijom brata J. Vicića, dvije šale Ljubi slobodu« i «Đaci vilenjaci«. Dvorana je bila dupkom puna raxdragane publike koja je oduševljeno pozdravila svaku tačku.

I ovom zgodom uprava Sokolskog društva sa prednjačkim zborom i diletantskim otsjekom pokazala je pravi smjer, kojim treba da ide ispravno shvaćen fizički i duhovni odgojni rad sokolski.

SOKO

Prosiava u Starom gradu.

Na Vidovdan je naše Sokolsko društvo proslavilo pomen na pale borce — junake za naše Oslobođenje. Uveče u 8 h održao je predavanje »O značenju Vidovdana« brat Đ. Matušić, upr. nar. škole, koje je bilo sa najvećom pažnjom saslušano. Nakon predavanja su sokolska djeca recitovala razne prigodne pjesme.

»1.000 din zaradite mjesečno doma ako kupite ručni brzopletači stroj. Dademo materijal, preuzmemo robu. Pišite »Ano« Maribor«.

Jadranska plovidba d.d.-Opravništvo Šibenik
priređuje u nedjelju IZLET za
SPLIT
Odlazak iz Šibenika u 8 sati.
Cijena D. 25.— Djeca plaćaju polovicu

Dr. V. MILETIĆ izabran je aklamacijom za pretsjednika sr. odbora JRZ za srez Brinje

Na dan 25 juna, održana je vanredna sjednica sreskog odbora Jugoslovenske Radikalne Zajednice za srez Brinje.

Aklamacijom je izabran za pretsjednika Sreskog odbora Jugoslovenske Radikalne Zajednice za srez Brinje g. dr Vjekoslav Miletić, ministar na raspoloženju i narodni poslanik za srez Brinje.

U isto vrijeme pozdravljen je rad Pretsjednika Kraljevske vlade g. Dragiše Cvetkovića i požrtvovni rad gosp. dra Miletića.

JUGOSLAVENSKI LLOYD A. D.
Prije Atlantska plovidba Ivo Ratić a. d. i Jugoslovensko-amrikanska plovidba a. d.
Trgovačke pruge za sve krajeve svijeta
SVE OBAVJESTI DAJE:
Uprava društva u Zagrebu:
Gundulićeva ulica 3 — Telefon 32-51
i agencije:
Split, Francuska obala 2 — Telefon 32
Sušak, Tomislava ul. br. 5 Telefon 1-08
BRZOJAVI: PLOVIDBA

nog organizma od tih negativnih odlika, kao i u pravcu sticanja drugih odlika, pozitivnih i korisnih. Pa, upućeni prema tome cilju, gledamo da skupimo sve pripadnike naše pasmine pod jednu jedinu, svima nama zajedničku, zastavu, da zbijemo naše redove, kako bi bili u odbrani što otporniji i jači i kako bi naša prodorna snaga bila, do potrebe, što efikasnija.

Kralj Petar Svačić, umirući na krvavome Gvozdu, rekao je — u pesničkoj viziji našega Šenoe — nazdravljajući vili:

»....poštenje satri podlo mito,
Hrvati nek su celi ljudi,
po svetu pleme plemenito!

To, što je Svačić rekao o tadanjim Hrvatima, to vredi, i dandanas, jednako kao i ranije, ZA SVE NAS. Jedan od naših prvih i najvažnijih zadataka mora, dakle, da bude: OPLEMENJIVANJE SAMOGA SEBE I, TIM PUTEM, OPLEMENJIVANJE NAŠE SREDINE.

Kako već rekoh, svaki narod, koji nije sebi jasno odredio cilj života, osuđen je na progast. Naš cilj života, od udesa nama preodređen, jeste da postanemo zaštitnicima Balkanu. Ta naša lozinka nije, uostalom, novijeg datuma.

Grgur Ninski, a za njime, kroz 1000 godina, naši glagoljaši, branili su, a brane još i dandanas, naš narodni jezik od tuđinskog, latinskog jezika na zapadnoj i na severozapadnoj periferiji našega narodnog organizma, kod katoličkog dela našeg stanovništva. Taj vekovni rad može se, sa balkanskog gledišta, nazvati, sa pravom, zaštitničkim radom.

Trubarev reformistički pokret kod Slovenaca nije imao samo etičko religiozni, već i nacionalno odbranbeni karakter; opet, dakle, zaštita Balkana, vršena od predstraže njegove na severo-zapadnom bedemu.

Vekovne borbe Hrvata i Slovenaca na zapadu i severu prikazuju nas, najočevidnije, u nama svojstvenoj ulozi zaštitnika Balkana, na mrtvoj straži.

Dok Hrvati, na to prisiljeni svojim geografskim položajem, troše za tu zaštitu najveći i najbolji deo svojih životnih energija sa licem okrenutim, pretežno, prema zapadu i severu, dotle su Srbi zauzeti takvim borbama pretežno na jugu i jugoistoku, vršeći time, i jedni i drugi, jednu te istu ulogu zaštitnika ovog našeg poluostrva od nadiranja evropskih i vanevropskih zavojevača, stojeći na toj kapiji Evrope, na brisanom prostoru, bijeni, vekovima, od jednih i drugih.

I tako smo u borbama, uvek čisto odbrambenog karaktera, podelili, na zajedničku korist, uloge i pružili time najrečitiji, neoboriv dokaz, da samo zajedničkim silama možemo uspešno da odolimo prohtevima zavojevača i da tako svoju zemlje za sebe i za svoje potomke sačuvamo. Nema sumnje da su, u tim borbama, Hrvati i Srbi osećali potrebu da brane ne samo sebe, već je, u dubini njihove potsvesti, tinjalo, kod masa, još od Kosova, neko maglovito, još neodređeno naslućivanje, da nije tu po sredi samo neka lična ili regionalna opasnost koju treba suzbiti, već da je reč o prekoj nuždi odbrane jednog većeg, teško ugroženog, kolektiva, kojemu je ta masa pripadala. Verujemo — a u tome nas potvrđuju naše narodne pesme — da je osećaj rasne solidnrnosti postojao još od Kosova, kod masa, dakako ne kog tadanje vlastele, kao ni danas, kod takozvane gospode. U svojoj divnoj pesmi o Kosovu poručuje Preradović nama svima: „Kad svi jednog Boga molite, kad svi jednog tela uda ste, BUDITE I SVI DUHA JEDNOGA!« — Neka nam te blagoslovljene, spasonosne reči prodru, braćo, u dubinu duše.

Trudimo se, braćo da sprečimo da istoričari jednog našeg budućeg Vidovdana ne unesu u svoje napise, kao uzrok istog, »Neveru, zavist i neslogu", kako je u istoriji zabeleženo za Vidovdan kosovski. Trudimo se da budemo savesni i pravični. Kad vidimo slamu, pa čak i gredu, u očima svojega brata, ispitujmo svoje vlastito oko pre no što bratu prigovorimo i pre no što ga osudimo. Ne zaboravimo nikada da smo svi grešnici! I ne zaboravimo nikada na Svatoplutove prutiće, koji su se, pojedinačno, dalo lako lomiti, dok su u snopu bili nesalomljivi. U ovo mutno, haotično, sudbonosno doba, zaista je teško, ako si slab, da živu glavu izneseš. Cepanje snaga — a to su naročito Sloveni iskusili — dovodi, redovno, do propasti.

Braćo! Pred strahovitim opasnostima, koje nam prete, odbacimo od sebe sve ono što je nelepo i nisko i oklopimo se viteškim krepostima svetlih naših Vidovdana. Budimo uvek svesni nužde da se slijemo, svi, organski, u jedni jedinu celinu, u jedan jedini čelični ubojiti mač. Stupajmo, čvrsta koraka, budna oka i stisnute šake kroz bujicu, koja preti da nas raznese. A vidovdanskim herojima, koji nas predvode, kao zastave, koji nam svetle, kao plameni stubovi, kroz noć kukavičluka, ništavila i divljaštva, što nas okružuje, neka je čast i slava, dok je sveta i veka!

Tisak i vlasnik: „TIPOGRAFIJA" štamparsko novinsko i knjižarski zavod, za tiskaru i uredništvo odgovara: direktor Hamilkar Vitaliani, Šibenik